

שיחה לבי

שיחות קודש שזכינו לשמוע מפ"ק של
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ערב ראש השנה

תשפ"ב

•

גליון י"ג

יו"ל ע"י מכון 'שיח לבי'

בישטינא

פתח תקוה ארה"ק

גיליון זה נתנדב
ע"י ידידינו הדגול
הרב ר' ישראל דייטש שיחי'
פתח תקוה

לרגל שמחת הולדת בתו יפה שיינדל תחי'
יהי רצון שיזכו לגולה לתורה לבעל תורה ולחופה
ולמעשים טובים וירווי מזמנה ומכל יוצ"ח רוב נחת

כל הזכויות שמורות
למכון שיח לבי
שע"י מוסדות בישינת בארה"ק

לתשומת לב! הגיליון יו"ל אחת לשבועיים.

לפרטים אודות הפצת הגיליון
ניתן להתעדכן במערכת 'הקבצו ושמעו' 077-2609-403 שלוחה 1-1

להערות והארות וכן לקבלת הגיליון בדוא"ל
ניתן לפנות לכתובת המערכת

siachlibi@gmail.com

שיחות קודש שבת פרשת נצבים שבת קודם ראש השנה תשע"ג

ולפי זה יש לומר, פירוש מדת האמת 'מבריה מן הקצה' היינו מראשית העבודה, 'אל הקצה' עד סופה, שכאשר ראשית העבודה היא במידת אמת, אזי גם כל העבודה כולה היא במידת אמת.

ועל דרך זה הוא בכללות העבודה של כל השנה, שראש השנה הוא הראש וראשית העבודה של כל השנה כולה, ובו צריכים אנו לקבל עלינו עול מלכותו יתברך באמת, וביום זה יש נתינת כח שתהיה קבלת עול זו ורצון אמיתי זה מבריה מן הקצה אל הקצה, שכל עבודתנו להשי"ת בכל השנה כולה תהא במידת אמת.

וזהו 'אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם', ש'היום' שהוא ראש השנה, והוא 'ראש דברך' ראשית העבודה של כל השנה, צריך להיות בה 'אתם נצבים', 'אתם' אותיות 'אמת', ו'ראש דברך אמת', לקבל עול מלכותו עלינו באמת, בכדי שיהיה האמת 'מבריה מן הקצה אל הקצה' בכל עבודתנו בכל השנה כולה.

הקשר בין ישראל להשי"ת למעלה מטעם ודעת

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם וכו' לעברך בברית ה' אלוהיך. הנה פרשה זו נקראת תמיד קודם ראש השנה, והטעם לזה יובן, הנה בראש השנה ממליכים אנו עלינו את מלך מלכי המלכים הקב"ה, וכמאמר חז"ל (ראש השנה טז. לד:) 'אמר הקדוש ברוך

מידת אמת בעבודת ה' בדרך פרט וכלל

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוהיכם. איתא בספרים הקדושים ד'היום' קאי על ראש השנה, וכדכתיב 'זה היום תחילת מעשיך זכרון ליום ראשון'. והנה 'אתם' אותיות 'אמת', ואמת קאי גם כן על ראש השנה כמו שנאמר 'ראש דברך אמת'. ואיתא בספר התניא (לקו"א פרק י"ג) אשר 'מידת אמת היא.. בריח התיכון המבריה מן הקצה אל הקצה'.

ויש לומר, דהנה כל אחד ואחד מישראל ברצונו לעבוד את השי"ת באמת ובתמים ובלתי להשם לבדו, אולם פעמים שהיצר הרע מעלה במחשבתו פניות המפריעות אותו מלעבוד את השי"ת באמת לשמה, וגורם לו הנאה ותענוג שלא להשי"ת. וצריך האדם לדעת שכאשר בראשית העבודה כוונתו לעבדו באמת לעשות רצונו ית' בקבלת עול מלכות שמים, ואינו עושה אותה לשם פניה, אזי האמת מבריה מן הקצה אל הקצה, ועל אף הפניות שיבואו לאחר מכן תהא כל עבודתו תמה.

והיינו מכיון שמה שהביאו לעשות עבודה זו ותחילת עבודתו היתה מפני ציווי השי"ת, על כן גם אם אח"כ העלה לו היצר הרע פניות במחשבתו, אין בהם ממש, ועוד שגם עתה כוונתו האמיתית קיימת, רק שכעת היא בהעלם מחמת שנתערב זר בעבודתו, והשי"ת הבוחן כליות ולב יודע את הנעשה בלב כל אחד ואחד בעמקי נפשו, ורואה את כוונתו האמיתית.

בפיך ובלבבך לעשותו.

התקשרות האדם לשבת ושייכותו לעולם הבא

מעין עולם הבא יום שבת מנוחה. הרה"ק הרבי ר' ברוך'ל ממעזיבוז' זי"ע פירש 'שבת איז דער מעיין פון עולם הבא' [שבת הוא המעיין של עולם הבא], והשבת גבוה מעולם הבא, שהוא המעיין שממנו ניקח העולם הבא.

ויש לפרש על דרך מה שחקרו האחרונים גבי סימני הטהרה בבעלי חיים, אם הסימנים המה סימן שהבע"ח טהור, או שמא הסימנים הם הסיבה שעל כן הוא טהור. ויש לומר ששבת קודש שהיא המעיין של עולם הבא, היא גם סימן וגם סיבה לעולם הבא.

השבת סימן היא כמה שייכות יש לאדם עם עולם הבא, מפני שמי שיום השבת הוא כיום מן הימים אצלו ואינו מרגיש כלל באור קדושת השבת הרי זה סימן שאין לו שייכות עם עולם הבא ר"ל, וככל שהאדם 'קאכט זיך מער מיטן שבת', זהו סימן שיש לו יותר שייכות עם עולם הבא.

וכמו כן השבת היא גם כן סיבה לעולם הבא, שמי שאין לו שייכות עם השבת ועם עולם הבא, תקנתו היא שיעשה פעולות להתקשר עם השבת קודש, שישב 'צווישן אידן' [בין יהודים] בצוותא חדא בליל שבת קודש, ויזמר בעוז את זמירות שבת קודש, ובכך יחם לבבו באור קדושת השבת. וכאשר יהיה לו שייכות עם השבת אזי גם בימי החול יהיה כראוי, כי המקושר עם השבת אינו נופל בימי החול, ואז כבר יהיה לו שייכות עם עולם הבא. ואזי השבת הוא

הוא אמרו לפני בראש השנה מלכות...כדי שתמליכנו עליכם'.

ויש להבין האיך אנו מבקשים מאת השי"ת שימלוך עלינו, הרי מה טעם וסיבה יש שימלוך השי"ת עלינו, הרי הוא רם ומתנשא ואנו ברואים שפלים ונבזים. ובפרט כאשר יתבונן האדם במעשיו ותחבולותיו, דיבוריו ומחשבותיו, איך יעלה על דעתו לבקש כזאת מאתו יתברך. הרי אנו בעונותינו הרבים פורקים עול מלכותו יתברך מעלינו, ומה לו לשוב ולמלוך עלינו.

ומבואר בליקוטי תורה (ד"ה אתם נצבים) בענין כריתת ברית, ששני אוהבים יראים שאם תיבטל סיבת אהבתם תיבטל אהבתם, על כן כורתים ברית ביניהם שיהיו כדבר אחד, ותהא אהבתם למעלה מטעם ודעת שאף אם תהיה איזה סיבה שתיפסק האהבה לא יפרדו זה מזה.

ועל כן נתן לנו השי"ת שבת קודש פרשת נצבים קודם ראש השנה, בה קוראים אנו בתורה את ענין הברית אשר כרת עמנו, שעל ידי זה מעוררים אנו רצון למעלה שימלוך עלינו, שברוב רחמיו וחסדיו הגדולים כרת עמנו ברית, והכריח השי"ת את עצמו כביכול שתמיד ימלוך עלינו למעלה מטעם ודעת. השי"ת יעזרנו לקבל עלינו עול מלכותו ברצון ובשמחה.

מעלת שפלות הרוח

כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו. 'מאד' בגימטריא 'מה', מלשון 'ונחנו מה', שהוא ענין 'מאד מאד' הוי שפל רוח'. ויש לומר שכאשר האדם הוא בשפלות רוח קרוב אליו הדבר מאוד שיהיה

ראשי' כה מרומם יהיה אצלו הראש השנה.

השי"ת יעזור שנזכה לתשובה שלימה באמת, ולקבלת עול מלכותו עלינו ברצון באמת, א גוטן רעשט יאהר און צום נייעם יאהר א גוטע כתיבה וחתימה טובה א גוט גיבענטשט געהאלפן יאהר, ונזכה כולנו בנערינו ובזקיננו בבנינו ובבנותינו עוד בשנה זו לקבל פני משיח צדקינו באנפין נהירין מתוך שמחה ונחת.

משיחת קודש יום א' דראש השנה תשע"ה

יגיע הבן למעלה יתירה יותר מכמו היותו אצל אביו בביתו.

ויהי ברבות הימים וכל אשר נתן לו אביו הלך על הוצאות הדרך והצטרכות תפנוקיו שהיה מורגל, והעיקר במה שהוסיף תאוה על תאותו בענינים רבים שעלה לו זה להוצאה מרובה עד שמכר כל אשר לו. ובין כך הלך למדינה רחוקה עד שגם אביו לא נודע שם כלל, ובאמרו שהוא בן מלך פלוני מלבד שאינם מאמינים לו לא נודע כלל שם אביו, וכאשר ראה שכלתה כל תרופות תעלות להחיות את נפשו, בצר לו עלה בלבו לחזור למדינת אביו, אבל מחמת אריכות הזמן שכח גם לשון מדינתו.

ובבואו למדינתו מה יוכל לעשות מאחר שגם הלשון שכח, והתחיל לרמז להם שהוא

הסיבה לעולם הבא, שעל ידי שנתקשר ונתחמם לבבו באור קדושת השבת, על ידי כן משפיע וממשיך על עצמו עולם הבא.

מעלת השבת שקודם ראש השנה

ועתה ירום ראשי (תהלים כז). הנה אמרו חז"ל (בראשית רבה פרשה כא ו) 'אין ועתה אלא לשון תשובה', ו'שבת' אותיות 'תשב' שהוא גם כן לשון תשובה. ולפי זה יש לומר, 'ועתה' כפי אשר ישוב האדם וירומם את עצמו בשבת קודש זו שקודם ראש השנה, 'ירום

תקיעת שופר צעקה

מנקודת פנימיות הלב

אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון. תורת החסידות היא גילוי למעלה מסדר השתלשלות, ובתורת החסידות נתגלה עצם ענין השופר, שהוא קול פשוט וצעקה מפנימיות הלב למעלה מסדר השתלשלות.

וכדאיתא מהרה"ק מהר"ש מליובאוויטש זי"ע (המשך וככה תרל"ז פרק ע') בשם הבעש"ט הקדוש זי"ע משל על ענין תקיעת שופר וזל"ק 'משל...למלך שהיה לו בן יחיד מלומד היטב שהיה חביב אצלו כבבת עינו ממש, ועלה בדעת האב ובנו שיסע הבן למדינות אחרות ללמוד חכמות ולידע הנהגת בני אדם, אז נתן לו אביו המלך שרים ומשרתים והון רב שילך ויתור במדינות ואיי הים, למען

צעקה פנימיות מעומקא דליבא, איך שהוא מתחרט על העבר ומקבל ע"ע להבא לשמוע בקול אביו ועל ידי צעקה זו מתעורר מלך מלכי המלכים הקב"ה ומראה חיבתו לבנו יחידו, עכל"ק.

שכל יהודי בכל מצב שהוא, כאשר הוא צועק אל ה' מעומקא דליבא מנקודת פנימיות לבו, השי"ת עצמו עונה לו בבחינת פנימיות, ועל דרך זה יש לפרש 'אשרי העם' עם רומז לפחותי המדריגה, 'ודעי תרועה' שיודעים לצעוק אל ה' מנקודת פנימיות ליבם, 'ה' באור פניך יהלכון' על ידי זה ממשיכים אורו יתברך מבחינת פנימיות.

פירוש התפילה 'מלא אסמינו שבע'

אבינו מלכינו מלא אסמינו שבע. בספר 'ישרש יעקב' מהרה"ק ר' יעקב יהודה מנאדרזין זי"ע חתנו של הרה"ק ר' מענדל'י מווארקא זי"ע פירש, 'אסמינו' היינו המחשבה, שהיא סמויה ומכוסה מעין כל, וזהו שמבקשים אנו מאת השי"ת 'מלא אסמינו שבע' שתהיה המחשבה מלאה על כל גדותיה אך ורק מחשבות טובות, כך שמכל צד ופינה לא יהיה מקום למחשבה פסולה ליכנס ולשלוט ח"ו.

בן מלכם, והי' אצלם לשחוק היתכן שבן מלך אדיר כזה ילך קרוע ובלוי כל כך, והיכו אותו על קדקדו ונעשה מלא פצעים וחבורות ומכה טריה, עד שהגיע לחצר המלך והתחיל לרמוז להם שהוא בן המלך ולא השגיחו עליו כלום, עד שהתחיל לצעוק בקול גדול בכדי שיכיר קולו, אמר [המלך] הלא זהו קול בני צועק מתוך דוחקו, ונתעורר אצלו אהבת בנו וחבקו ונשקו כו'.

וכך יובן הנמשל למעלה שנשמות ישראל נקראים בנים למקום, שהגם שבן ואח אין לו עם כל זה חבבן וקראן בנים, כמו שכתוב 'בני בכורי ישראל', וכתוב 'בנים אתם לה' אלקיכם', והוריד הנשמה בגוף שזהו כמשל בן המלך שהלך בדרך רחוקה, בכדי להתלמד היינו שעל ידי מצות ומעשים טובים על ידי זה מתעלים הנשמות בעילוי יותר נעלה מכמו שהיו מקודם. ואמנם על ידי אהבת הגוף ותאוות הממון ושאר תאוות שהאדם מתאוה להם, ועל ידי היותו משוקע כל כך על ידי זה נתרחק מאד למקום שאין ידוע כלל שם אביו, וכמו שאמר פרעה 'מי הוי"ה אשר אשמע בקולו לא ידעתי את הוי"ה',... ועל ידי ריחוק זה שכחה כל מה שהיתה רגילה בהיותה למעלה...עד שהתחיל לשוב ולצעוק בקול פשוט שאביו יכירו בטביעת עין דקלא.

וזהו התקיעה בקול שופר שהוא בחי'

משיחת קודש יום ב' דראש השנה תשע"ה

יקיימו בחיות ובהתלהבות.

והרגש זה הוא ההיפך מ'קבלת עול מלכות שמים', שקבלת עול היא באופן של עבד, העומד הכן תמיד למלאות רצון קונו בכל אשר יבקש, ואפילו דברים פחותים ביותר. ועל כן דברים פשוטים אלו דבר יום ביומו, צריכים אנו לעשותם במלוא החיות וההתלהבות, ויש לנו לשוש ולשמוח בהם כמוצא שלל רב, שבהם יש לנו הזכיה לקיים את רצונו ית'.

והברתי יהודי חשוב עד מאד באמעריקע, שהיה בקי בכל התורה, והיה מתנהג כאיש פשוט ועבד את קונו בהצנע לכת. וכשהיה עובר ברחוב העיר והיה נזהר מפני הסכנות, היה אומר 'הריני מקיים מצות ונשמרתם מאד לנפשותיכם'. כך בדבר פשוט שכאז"א עושה ממילא כן, קיים בה יהודי זה מצות ה'.

ועתה כאשר יושבים אנו יחדיו בנעילת החג של ראש השנה, טוב אשר יקחו מהקבלת עול שקבלנו עלינו בימי ראש השנה אלו ויעשו אותו בפועל, שכל אחד ואחד יקבל על עצמו הוא וביתו, ללמוד שיעור קבוע בקיצור שולחן ערוך, וטוב שיהא עם פסקי אדמו"ר הזקן בעל התניא זי"ע, וילמדו בקביעות את ההלכות הצריכות דבר יום ביומו, לדעת המעשה אשר יעשו.

קבלת עול מלכות שמים דבר יום ביומו

תקעו בחודש שופר (תהלים פ"א). ובמדרש (ויקרא רבה כטו) 'בחודש הזה שפרו מעשיכם'. יש לומר דקבלת עול מלכותו יתברך עלינו בראש השנה, צריך שתהיה בבחינת 'שפרו מעשיכם' במעשה בפועל, דהיינו שיקבל על עצמו שכל מחשבותיו ודיבוריו ומעשיו יהיו כפי רצון המלך ה'.

והיינו, שכל אשר בשם ישראל יכונה יש לו בכל רגע ורגע מימי חייו רצון אשר ה' אלוקיו שואל מעמו, כי התורה היא חכמתו ורצונו ית', תורה מלשון הוראה, ואלו הן כל ההלכות הכתובים בשולחן ערוך דבר יום ביומו כ"ד שעות במעת לעת, בשכבו ובקומו, בלבישת מלבושיו, באכילתו ובשתייתו וכו'. ועל האדם להכניס את השי"ת בכל אלו המעשים וההנהגות שהוא עושה ממילא, דהיינו לעשותם כפי רצונו יתברך שמו כהלכה, וצריכים אנו למלאותם 'פוהל חיות', ולזכור שעושים זאת כי כן ציוה ה'.

שיש טועים שאינם מרגישים חיות ואין להם סיפוק מדברים פשוטים דבר יום ביומו, כאילו אין זו 'עבודת השי"ת' אלא דברים של מה בכך ח"ו, והמה מדמים בנפשם שדברים פשוטים אלו אינם כפי ערכם הרם, ואולי אם יזכו למצות 'פרה אדומה', זאת תהיה אצלם 'עבודה' הראויה לשמה, ואותה

שיחת קודש ערב יום כפור תשע"ה

מעלת יום הכיפורים על ראש השנה

יחיינו מיומיים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו. איתא מהרה"ק ר' הלל מפאריטש זי"ע (מיוסד על לקו"ת דרושים לר"ה סג ב) ד'יומיים' היינו שני ימים של ראש השנה, שהוא לעולם שני ימים אפילו בזמן שהיו מקדשים על פי הראיה, ו'ביום השלישי יקימנו ונחיה' היינו יום הכפורים, ולפי זה יום כיפור הוא נעלה יותר מראש השנה.

ומבאר שבימי ראש השנה היא בחינת 'עליות העולמות', דהיינו שהחיות שהיתה מלובשת בשנה שעברה בכל הנבראים עולה למעלה, וזה מעורר המשכת חיות חדשה בכל העולמות לשנה הבאה. וביום ראשון של ראש השנה מתעלה החיות שבפנימיות העולמות, וביום השני החיות שבחיצוניות שבעולמות. וגם בחינת פנימיות העולמות המתעלה ביום הראשון, הוא בחינת החיצוניות של הפנימיות, שבכל דבר יש פנימי וחיצון, דהיינו בחינת הפנים שמתלבש בחיצון.

אולם בחינת כנסת ישראל מקור נשמות ישראל אינה בבחינת עליות העולמות ששייך בהם פנימי וחיצון, אלא היא כולה פנים ובחינת 'פנימיות בעצם' ואינה מלובשת כלל בחיצוניות, ועלייתה היא ביום כיפור, שאז עלייתה בבחינת פנימיות הכתר שהיא גם כן בחינת 'כולו פנים', וזהו בחינת 'פנים בפנים' בחינת 'כולו פנים' דלתתא שבנשמות ישראל נכלל בבחינת 'כולו פנים' דלעילא שבקוב"ה.

אנא ה' מחול לכניך ששכחו אותך

בעת שהגיע הרה"ק הריי"ץ מליובאוויטש זי"ע לפרקו, דברו עבורו נכבדות כמה הצעות שידוכין, וביניהם שידוך אחד בת גבירים, והשנית [הרבנית לימים] בת הרה"צ ר' אברהם שניאורסאהן זצ"ל מקישינוב שהיה בנו של הרה"ק ר' ישראל נח מניעז'ין זי"ע בנו של הרה"ק הצמח צדק זי"ע. וזקנתו הרבנית ע"ה אם אביו וא"ח הרה"ק המהר"ש זי"ע נטתה דעתה להיענות לשידוך עם בת עשירים, משום שבבית בנה הרה"ק הרש"ב זי"ע היתה אז דחקות גדולה, אולם בנה הרש"ב נטה יותר לשידוך ממשפחתו. ואמר לאמו נקיים מה שכתוב בתורה 'ונשאלה את פיה' ונשאל את פי החתן, קראו לריי"ץ ושאלוהו מה דעתו, ענה הרי כתוב בתורה 'כי אם אל משפחתי תלך', וכן עשו.

מדי שנה בשנה בערב יום הכפורים נהג הרש"ב לעלות לבית אמו לבקש לעקעך כנהוג, ובאותה השנה בבואו אל אמו ביקש ממנה מחילה על השידוך שנעשה לא כדעתה. אמרה לו, בני אספר לך סיפור.

פעם התכונן בן כפר לנסוע אל העיר ליום כפור הוא ובני ביתו, הוא היה כבר מוכן לצאת לדרך אך בני ביתו לא היו מוכנים עדיין, אמר להם אצא אני לדרך ואתנהלה לאטי, וכשאגיע לעץ מסוים אמתין שם עליכם, וכשתגיעו לשם נמשיך כולנו יחד בדרכנו. יצא לדרך וכשהגיע אל העץ ההוא ישב לנוח בצלו, וברוב עייפותו נפלה עליו תרדמה. משפחתו שיצאו גם הם לדרך

כיפור לכפר פלוני, וציוה עליו להיכנס לבית יהודי פלוני לראות איך עורך את מנהג כפרות. כשהגיע החסיד לאותו הכפר שאל על מקום מגוריו של אותו יהודי, והראו לו בית בקצה הכפר שם גר. בא החסיד לשם וציפה לראות מה יהיה, כשראהו בעל הבית ניגש אליו ושאלו מה חפצו, השיב לו, עובר אורח אני ורצוני ללון פה הלילה. בעל הבית דחהו, באמרו, בביתי אין מקום ובכפר יש בתים אחרים יותר מרווחים. אולם האורח הפציר בו לתת לו לשבת בקרן זוית עד עלות השחר ואז ילך לו לדרכו, ונעתר לו.

משהגיע קרוב לחצות פנה בעל הבית לנוות ביתו ואמר, הביאי לי את הקונטרס המונח בחדר השני על גבי הארון, הביאה לו את הקונטרס והתחיל לקרוא בו את כל חטאיו שחטא במשך השנה, משגמר לקרוא התמרמר בבכיות ואנחות היוצאות מן הלב, אוי רבוננו של עולם הלא בשנה שעברה עשיתי תשובה, והבטחתי להיות טוב וישר ולא לשוב עוד לכסלה, ולבסוף מה עלתה לי הלא אני מלא עוונות וחטאים ופשעים. כך בכה ונאנח זמן רב מקרב לבו.

אחר כך פנה שוב לזוגתו, הביאי לי קונטרס אחר המונח במקום פלוני, הביאה לו את הקונטרס השני והתחיל לקרוא בו, את כל הצרות שעברו עליו במשך השנה, ושוב בכה והתמרמר, אוי רבוננו של עולם הלא בפירוש בקשתי ממך בשנה שעברה שתתן לי שנת ברכה חיים ושלוש, ואני בטחתי בך והאמנתי שכך יהיה, ולבסוף מה עלתה לי. כשגמר לבכות אמר, הרי סוף סוף ערב יום הכפורים היום וצריכים להתפייס, נשתווה נא בינינו רבוננו של עולם אתה אני סולח לך ואתה סלח לי. אחר כך סיבב הפנקסים

שכחו לגמרי על אביהם, ועברו על יד העץ והמשיכו בדרכם מבלי לצרפו אליהם.

לפנות ערב התעורר והבין שבניו שכחוהו לגמרי, ושהוא לא יספיק להגיע העירה לפני שקיעת החמה, הרים את עיניו אל השי"ת ואמר, 'רבוננו של עולם, ילדי שכחוני לגמרי ואני מוחל להם, כך מחול גם אתה לבניך אשר שכחו אותך'. סיימה ואמרה הרבנית לבנה הרש"ב 'הלואי והקב"ה ימחל לכולנו כפי שאני מוחלת לך'.

תפילתו של חסיד

אחד מגדולי החסידים ר' יוסף מליובאוויטש זלה"ה היה פעם ביום כיפור בעיר טשערניגאוו, בליל יום כיפור נעמד להתפלל עם הציבור תפילת 'כל נדרי' ושקע בתפילתו. למחרת אחרי תפילת נעילה פצחו קהל החסידים בשירה ויצאו בריקודים לכבוד היום, שכך היה מנהגם. ולפתע רואים הם כי החסיד ניגש לרב העיר והחל לנזוף בו באמרו 'איזה עיר מופקרת יש לך, כבר אחר כל נדרי שרים?!'.

על ידי כן הוברר הדבר כי היה שקוע כל כך בתפילת 'כל נדרי' עד שעברו כל ליל יום הכיפורים מבלי שיחוש כלל היכן הוא נמצא, השירה והריקודים הסיחו את דעתו וחשב כי זה עתה סיימו 'כל נדרי' בה הוא אחז. עבודה נשגבה שכזו לאו כל מוחא סביל דא.

סדר הכפרות אצל יהודי פשוט

הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זי"ע שלח פעם את אחד מחסידיו בליל ערב יום

יום מכפר', יום הנעלה ביותר 'אחת בשנה',
'ביום השלישי יקימנו ונחיה'.

השי"ת יעזור שיתגלו כל אלו העניינים,
ונזכה שהשי"ת ימחול לנו ונוכל להתקרב
אל השי"ת פנים בפנים. השי"ת יעזור שיהיה
גמר חתימה טובה, שנה טובה ומבורכת, א
גוטן ערב יום כיפור און לעכטיגן פריילעכן
געהויבענעם יום כיפור, השי"ת יעזור שיהיו
געזונטע גופים געהיילטע נשמות געהויבענע
מוחות און רייכע בייטלען, א פריילעך יאהר
בכלל ובפרט א שנת גאולה וישועה.

על ראשו ואמר 'זה חליפתי זה תמורת וכו',
וזרק הפנקסים אל תוך האש.

מנהג בקשת לעקעך

נהגו לבקש לעקעך שאם ח"ו נגזר על
האדם שיהא נזקק לבקש מאחרים, יצא בזה
ולא יזדקק לבקש כל השנה כולה.

לחיים אלע אידן, יום כיפור הוא יום
שמחה, יום סליחה ומחילה, 'עיצומו של

משיחת קודש מוצאי יום הכפורים תשע"ה

במוצאי יום כיפור שחלוש הוא וצריך
להשיב את נפשו מן הצום, ומיד ישב ללמוד
מסכת סוכה כל הלילה.

ויש לבאר הטעם בזה, דהנה העבודה
בראש השנה ועשרת ימי תשובה ויום כיפור
היא במרירות, (ולא בעצבות חלילה). וכתוב
'כתית למאור' ודרשו חז"ל (מנחות פ"ה מ"ח)
'כתית למאור ולא.. כתית למנחות'. ופירשו
צדיקים אשר האדם בהתמרמרו על עוונותיו
ושפלותו הוא בחינת כתית, וזה אמרו חז"ל
שרק אם הוא 'כתית למאור', היינו שאחר
המרירות הבאה מהחשבון הנפש על מצבו,
מיד הוא בא לידי שמחה ששב לתשובה
ובאה לו חיות חדשה וכוחות חדשים
בעבודת ה' אז טוב הוא, אולם לא טובה
מרירות זו כאשר הוא 'כתית למנחות' היינו

סגולת סעודת יום טוב במוצאי יום הכיפורים

הרה"ק הרש"ב מליובאוויטש זי"ע אמר כי
שעל ידי שעורכים סעודת יום טוב במוצאי
יום כיפור בהרחבה, ממשיכים גשמיות על
כל השנה כולה.

טעם מה שמיד במוצאי יום כיפור עוסקים בענייני סוכות

איתא בשולחן ערוך הלכות יום הכיפורים
(סימן קלג ל) 'המדקדקין במצוות מתחילין
מיד במוצאי יום הכיפורים בעשיית הסוכה
לקיים ילכו מחיל אל חיל'. וכמו כן מסופר
כי הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע אמר פעם

שנופל ליאוש ועצבות מיסוד העפר שהולך לנוח מעבודתו לה'.

ולפי זה יש לומר שאחר העבודה במרירות מראש השנה עד יום הכיפורים, צריכים תיכף ומיד לעסוק בעניני זמן שמחתנו, שלא תהא עבודת ימים אלו בבחינת 'כתית למנחות' ויפול לעצבות הלילה, אלא תהא 'כתית למאור', שתביא לידי שמחה וחיות חדשה בעבודת השי"ת.

לחיים אלע אידן, השי"ת יעזור שזכות הרה"ק ר' אברהם המלאך זי"ע וזכות הרה"ק המהר"ש מליובאוויטש זי"ע וזכות הרה"ק המגיד מקאז'ניץ זי"ע וזכות זקני הקדוש הרבי ר' מרדכיילע זי"ע וזכות כל הצדיקים שיומא דהילולא שלהם חל בשבוע יגן עלינו ועל כל ישראל, ויומשכו רוב השפעות טובות בגשמיות וברוחניות לנו ולכל ישראל בבני חיי ומזוני רויחי, ונזכה להיכנס אל הסוכה מתוך שמחה וטוב לבב.

• ואלו נדיבי הלב שנדבו חלק מהוצאות הגליון •

הרב ר' שמואל גאלדשטיין הי"ו פתח תקוה ◆ לרגל שמחת הולדת בנו שיחי' יה"ר שיזכה לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים	חלק מהוצאות גליון זה נתנדבו לעילוי נשמת דוד בן עזרא כהן ז"ל נלב"ע יום ב' דראש השנה תשס"ה תנצב"ה ◆ הונצח ע"י בניו הרב ר' שרון והרב ר' עזרא שיחיו	הרב ר' משה ליב תיק הי"ו פתח תקוה ◆ לזכות בתו שיינא לאה תחי'

• לתרומות והנצחות ניתן לפנות למס' 053-3175770 •

